

L425/2022

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2000 privind
asistența socială a persoanelor vârstnice**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. - Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 6 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Prin *reprezentant legal*, în sensul prezentei legi, se înțelege persoana desemnată, potrivit prevederilor art. 178 și 2009 din Legea nr. 287/2009 privind Codului civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru a reprezenta interesele unei persoane vârstnice.

(6) Prin *susținător legal*, în sensul prezentei legi, se înțelege persoana care are obligația legală de întreținere așa cum este prevăzută la art. 516 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 4, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alin. (2) – (5), cu următorul cuprins:

„(2) Evaluarea persoanei vârstnice în vederea acordării asistenței sociale și întocmirea planului de intervenție, respectiv a planului individualizat de îngrijire și asistență se realizează cu respectarea prevederilor art. 27 alin. (1) și (2) din prezenta lege, precum și ale art. 44, 47, art. 48 alin. (1) și (2), art. 50 și 98 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pe baza planului de intervenție sau, după caz, a planului de îngrijire și asistență, elaborate potrivit dispozițiilor Legii nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, se emite dispoziția primarului sau, după caz, a directorului serviciului public de asistență socială pentru stabilirea dreptului la servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială.

(4) Coordonarea intervențiilor din diferite domenii pentru realizarea integrată a evaluării nevoilor și a resurselor, a planificării și intervenției, a monitorizării și evaluării impactului serviciilor comunitare asigurate persoanelor vârstnice se asigură în cadrul managementului de caz.

(5) Standardele minime de calitate privind managementul de caz în serviciile sociale acordate persoanelor vârstnice se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.”

3. La articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Criteriile de încadrare în grade de dependență se stabilesc pe baza Clasificării internaționale a funcționării, dizabilității și sănătății, elaborată de Organizația Mondială a Sănătății.”

4. La articolul 7, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. - (1) Furnizarea serviciilor comunitare pentru persoanele vârstnice care se găsesc în situațiile prevăzute la art. 3, se realizează cu consimțământul acestora și au în vedere îngrijirea temporară sau de lungă durată:

- a) la domiciliul sau la reședința persoanei vârstnice;
- b) în centre de zi de asistență și recuperare;
- c) într-un cămin pentru persoane vârstnice, o locuință protejată sau în alt centru rezidențial.”

5. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. - (1) Unitatea de îngrijire la domiciliu pentru persoane vârstnice este un serviciu social cu sau fără personalitate juridică, finanțat integral din bugetul local, înființat și organizat potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(2) Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice la domiciliu, sunt:

a) servicii de îngrijire personală prevăzute la art. 31 și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) servicii prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

c) servicii medicale, sub forma consultațiilor și îngrijirilor medicale la domiciliu sau în instituții de sănătate, consultații și îngrijiri stomatologice, administrarea de medicamente, acordarea de materiale sanitare și de dispozitive medicale.

(3) Serviciile medicale prevăzute la alin. (2) lit. c) sunt acordate în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin hotărâre a Guvernului.”

6. După articolul 8 se introduce un nou articol, art. 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. - (1) Centrul de zi de asistență și recuperare pentru persoane vârstnice este un serviciu de zi, cu sau fără personalitate juridică, finanțat integral din bugetul local, înființat și organizat potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(2) Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice în centrele de zi de asistență și recuperare sunt, după caz:

a) servicii de îngrijire personală prevăzute la art. 31 și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) servicii prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

c) consiliere psihosocială și informare, consiliere juridică, socializare și petrecere a timpului liber, organizare și implicare în activități comunitare și culturale, asistență și suport pentru familia persoanei vârstnice, suport pentru realizarea activităților administrative și gestiunea bunurilor;

d) linie telefonică de urgență;

e) acordare de alimente, ajutoare materiale;

f) servicii medicale primare și de specialitate.

(3) Serviciile medicale prevăzute la alin. (2) lit. f) sunt acordate în conformitate cu prevederile Contractului-cadru prevăzut la art. 8 alin. (3).”

7. La articolul 9, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Serviciile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și b) și art. 8¹ alin. (2) lit. a) - c) se asigură fără plata contribuției persoanelor vârstnice care, evaluate potrivit grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, se încadrează în una dintre următoarele situații:”

8. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. - (1) Persoanele vârstnice care se încadrează în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, îndreptățite să beneficieze de serviciile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și b) și art. 8¹ alin. (2) lit. a) - c) și care realizează venituri peste cele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. b) beneficiază de servicii cu plata unei contribuții, stabilite în urma procesului de evaluare complexă.

(2) Contribuția se stabilește de către autoritățile administrației publice locale, respectiv de către furnizorul de servicii sociale, individualizat, în urma evaluării complexe efectuate potrivit dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, pe baza costului mediu lunar al serviciului social, precum și a veniturilor persoanei vârstnice și, după caz, ale susținătorilor legali ai acesteia.

(3) Costul mediu lunar al serviciului social și acoperirea valorii integrate a contribuției lunare se stabilesc cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 25, cu excepția prevederilor alin. (5) lit. a).”

9. Articolul 11 se abrogă.

10. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. - (1) Organizarea serviciilor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și b) și art. 8¹ alin. (2) lit. a) - e) revine autorităților administrației publice locale, prin serviciile publice de asistență socială direct sau în baza convențiilor de parteneriat și a contractelor de servicii sociale încheiate cu alți furnizori publici sau privați de servicii sociale care dețin licență de funcționare pentru servicii de îngrijire la domiciliu, respectiv, pentru centre de zi de îngrijire și recuperare.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) și a prevederilor art. 119 alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile administrației publice locale, prin serviciul public de asistență socială și prin compartimentul de contractare, au în vedere următoarele:

a) estimarea anuală a numărului persoanelor vârstnice dependente care necesită sprijin pentru activitățile de bază ale vieții zilnice;

b) estimarea numărului persoanelor vârstnice care nu primesc ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice din partea îngrijitorilor informali și voluntari;

c) elaborarea indicatorilor de eficiență cost/beneficiu.

(3) Cheltuielile de funcționare pentru unitățile de îngrijire la domiciliu și pentru centrele de zi de îngrijire și recuperare prevăzute la art. 8 alin. (1) și, respectiv, la art. 8¹ alin. (1) se asigură cu respectarea principiului subsidiarității, după cum urmează:

a) din sume alocate din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, respectiv ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale;

b) din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată - în proporție de cel puțin 30% din standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii, în completarea sumelor prevăzute la lit. a), pe baza necesarului stabilit anual de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, la elaborarea bugetului de stat.

(4) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (3) lit. b), repartizate pe județe la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, se aprobă distinct prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.”

11. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. - (1) Pentru asigurarea serviciilor de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice, autoritățile administrației publice locale pot angaja personal de îngrijire cu timp parțial de lucru sau cu normă întreagă, în cadrul serviciului de asistență comunitară al serviciului public de asistență socială.

(2) Îngrijitorul informal definit la art. 6 lit. ș) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, care își asumă responsabilitatea îngrijirii unei/unor persoane vârstnice, aflate în situația de dependență sociomedicală, stabilită conform grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, poate beneficia de program lunar de lucru redus, de o jumătate de normă, cu asigurarea plății, din bugetul local, în baza unui contract încheiat cu serviciul public de asistență socială, a unei indemnizații echivalente cu jumătate din salariul de bază brut al îngrijitorului la domiciliu stabilit potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru gradația 0, prevederile art. 35 din această lege aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Indemnizația prevăzută la alin. (2) se supune reglementărilor prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Timpul cât îngrijitorii informali au beneficiat de program redus de lucru se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întreagă, pe baza adeverinței eliberate de serviciul public de asistență socială.

(5) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) și (2), autoritățile administrației publice locale au obligația să prevadă în bugetul local sumele necesare, fundamentate pe baza estimărilor realizate de serviciul public de asistență socială, pe baza datelor colectate din anchetele sociale, în care se consemnează datele de identificare ale îngrijitorilor informali și sprijinul acordat de aceștia.

(6) Pe baza principiului subsidiarității, în completarea sumelor prevăzute la alin. (2), din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, se alocă sume în proporție de cel puțin 30% din cuantumul indemnizației stabilite potrivit alin. (2), pe baza necesarului stabilit anual de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, la elaborarea bugetului de stat.

(7) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (6), repartizate pe județe la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, se aprobă distinct prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.

(8) Serviciul public de asistență socială dispune efectuarea de controale periodice asupra activității îngrijitorilor informali care beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (2) și prezintă semestrial un raport consiliului local.

(9) Îngrijitorii informali au obligația de a comunica serviciului public de asistență socială orice modificare referitoare la asumarea responsabilității îngrijirii persoanei vârstnice și la informațiile care au stat la baza întocmirii anchetei sociale.

(10) Autoritățile administrației publice locale includ în programul anual de servicii sociale organizarea de instruirii/cursuri de formare pentru îngrijitorii informali.

(11) Autoritățile administrației publice locale includ în programul anual de acțiuni privind serviciile sociale, respectiv al activităților de informare a publicului, activități de informare și consiliere pentru îngrijitorii informali, inclusiv pentru îngrijitorii adolescenți.

(12) Modelul contractului prevăzut la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.”

12. La articolul 18 alineatul (5), litera a) se abrogă.

13. La articolul 18, litera c) a alineatului (5) și alineatul (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată - în proporție de cel puțin 30% din standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii, în completarea sumelor prevăzute la lit. b), pe baza necesarului stabilit anual de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, la elaborarea bugetului de stat.

(6) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (5) lit. c), repartizate pe județe la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, se aprobă distinct prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.”

14. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. - (1) Finanțarea serviciilor de asistență socială și a beneficiilor sociale prevăzute de prezenta lege se asigură pe principiul împărțirii responsabilității între administrația publică centrală și cea locală.

(2) Finanțarea serviciilor sociale se face după principiul, «resursa financiară urmează beneficiarul», în baza căruia alocația bugetară aferentă unui beneficiar de servicii sociale, prevăzută în planul de servicii sociale/planul de îngrijire și asistență, se transferă furnizorului de servicii sociale cu care beneficiarul/reprezentantul legal a încheiat un contract de servicii sociale.

(3) Estimarea necesarului de fonduri de la bugetul de stat, în vederea finanțării serviciilor sociale, se realizează cu respectarea prevederilor art. 134 alin. (2) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Sumele alocate de la bugetul de stat pot fi transferate, după caz, furnizorilor privați de servicii sociale cu care beneficiarul/reprezentantul legal pentru care a fost aprobat dreptul la servicii sociale ca măsură de asistență socială a încheiat un contract de servicii sociale.”

15. La articolul 21 alineatul (1), după litera c¹), se introduc trei noi litere, lit. c²) - c⁴), cu următorul cuprins:

„c²) finanțarea cheltuielilor curente ale unităților de îngrijire la domiciliu și ale centrelor de zi de îngrijire și recuperare, potrivit prevederilor art. 12 alin. (3) lit. b);

c³) finanțarea cheltuielilor pentru personalul de îngrijire prevăzut la art. 13 alin. (1);

c⁴) finanțarea cheltuielilor pentru aplicarea prevederilor art. 13 alin. (2);”

16. La articolul 21 alineatul (2), litera a) se abrogă.

17. La articolul 21, litera a¹) a alineatului (2) și alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a¹) finanțarea cheltuielilor unităților de îngrijire la domiciliu, a centrelor de zi de asistență și recuperare și a căminelor din subordine/administrare;

.....

(3) Sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, făcute de persoane fizice și juridice române și străine căminelor pentru persoane vârstnice sau celorlalte instituții și unități de asistență socială prevăzute la art. 7 alin. (1) se utilizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.”

18. La articolul 28, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritățile/instituțiile publice, furnizorii de servicii sociale au obligația de a răspunde la solicitările asistentului social și de a-i oferi sprijinul necesar în procesul de evaluare sau în realizarea anchetei sociale, potrivit alin. (2), în vederea stabilirii dreptului la asistență socială.”

19. La articolul 28, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Dreptul la servicii sociale ca măsură de asistență socială se stabilește cu respectarea prevederilor art. 50 alin. (3) și art. 101 alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.”

20. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. - (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale inițiază strategia privind îngrijirea de lungă durată și îmbătrânire activă, asigură îndrumarea metodologică, coordonează, controlează și evaluează aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Coordonarea elaborării măsurilor de incluziune socială a persoanelor vârstnice din strategiile sectoriale, se realizează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1217/2006 privind constituirea mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România, cu modificările și completările ulterioare.”

21. În tot cuprinsul legii, sintagma *prestații sociale* se înlocuiește cu sintagma *beneficii sociale*.

Art. II. - Contractele de servicii sociale încheiate până la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt supuse, în ceea ce privește producerea efectelor, reglementărilor legale în vigoare la data încheierii acestora.

Art. III. - Ordinele ministrului muncii și solidarității sociale prevăzute la art. 4 alin. (5) și la art. 13 alin. (12) din Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aprobă în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. IV. - Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 6 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 23 noiembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VASILE-DANIEL SUCIU

